

Artikelen 47 en 48

Amendement van de heer Roolvink c.s. (no. 14, II). De bedoeling van dit amendement is te bereiken, dat bij dagvaarding voor de meervoudige economische strafkamer steeds een dagvaarding in de wettelijke vorm wordt uitgebracht en dus niet met een korte aanduiding van het feit kan worden volstaan. Hieromtrent ontspan zich een uitvoerige discussie. De Minister wilde eerst een vergissing in de toelichting op het amendement rechtzetten: in de gewone rechtspraak kan alleen dan met een korte aanduiding worden volstaan, wanneer de verdachte bij ontdekking op heterdaad voor de officier van justitie geleid is en gedagvaard wordt om op dezelfde dag of op de eerstkomende terechtzitting voor de politierechter te verschijnen. Anderzijds wilde de Minister ook zelf een fout verbeteren; in het nader gewijzigde ontwerp van wet was nl. met betrekking tot de nadere opgave van het feit alleen rekening gehouden met de economische politierechter, niet met de meervoudige economische strafkamer. Hij zegde een wijziging met het oog hierop toe, welke is opgenomen in de derde Nota van Wijzigingen.

De heer Roolvink verklaarde primair te wensen, dat bij dagvaarding voor de meervoudige kamer altijd een volledige omschrijving van het ten laste gelegde feit in de dagvaarding zou worden opgenomen. Mocht hij dit niet kunnen bereiken, dan zou hij subsidiair willen, dat de rechter verplicht zou zijn op verzoek van de verdachte na de nadere opgave de behandeling te schorsen.

Tegen beide denkbeelden verklaarde de Minister bezwaar te hebben. Een korte aanduiding kan dikwijls voor de verdachte zeker zo duidelijk zijn als een volledige omschrijving; mocht de rechter menen, dat de verdachte daardoor in zijn verdediging is benadeeld, dan beveelt de rechter een nadere opgave; en mocht de rechter van oordeel zijn, dat de verdachte na die nadere opgave tijd nodig heeft voor zijn verdediging, dan schorst hij de behandeling. Men kan deze beslissingen naar 's Ministers oordeel veilig aan de rechter overlaten. Schrijft men schorsing dwingend voor, zodra de verdachte daarom vraagt, dan ontstaat de mogelijkheid van chicanes en van onnodig uitstel, dat juist bij economische strafzaken moet worden vermeden.

De overige leden der commissie konden 's Ministers mening in dezen delen; ook zij zouden noch het dwingend voorschrijven van een volledige omschrijving in de dagvaarding, noch dat van een schorsing na de nadere opgave, zodra de verdachte dat verzoekt, nodig vinden.

Hierop verklaarde de heer Roolvink zijn amendement in te trekken.

Artikel 51

Amendement van de heer Roolvink c.s. (no. 14, III). De Minister verklaarde bereid te zijn dit amendement, strekkende om de beperking van de mogelijkheid van hoger beroep bij veroordeling wegens misdrijf uit het ontwerp te schrappen, over te nemen, met dien verstande, dat het amendement enigszins wordt gewijzigd, en onder aanvulling voor wat betreft het tweede lid van artikel 51. Ook de overige leden der commissie konden zich hiermede verenigen. Men zie de derde Nota van Wijzigingen.

Aldus vastgesteld 14 April 1950.

TERPSTRA
DONKER
BACHG
ROOLVINK
WITTEWAALL VAN STOETWEGEN
TENDELOO
STOKVIS.

603 17

DERDE NOTA VAN WIJZIGINGEN

In het nader gewijzigde ontwerp van wet worden de volgende wijzigingen aangebracht.

I. In artikel 7, onder *e*, wordt in plaats van „voor zover zij soortgelijk zijn aan” gelezen:

„Voor zover zij soortgelijk zijn aan en met betrekking tot het delict verband houden met”.

II. Aan het slot van het eerste lid van artikel 9 wordt de punt vervangen door een komma en wordt toegevoegd:

„met dien verstande, dat in dit geval de maatregel, vermeld in artikel 8, sub *b*, niet kan worden opgelegd.”

III. In het tweede lid van artikel 36 wordt de laatste zinsnede, aanvangende met de woorden „met dien verstande”, op een afzonderlijke alinea los van het gestelde onder *e* geplaatst.

IV. Artikel 48 wordt als volgt gewijzigd:

A. Vóór de eerste regel wordt het cijfer „1.” geplaatst.

B. Toegevoegd wordt een tweede lid, luidende als volgt:

„2. Het bepaalde in het eerste lid, onder 1°.—3°., vindt overeenkomstige toepassing, indien bij dagvaarding voor de meervoudige Kamer is volstaan met een korte aanduiding en vermelding, als bedoeld in artikel 47.”

V. Artikel 51 wordt als volgt gewijzigd:

A. In de aanhef van het eerste lid wordt in plaats van „tenzij in de einduitspraak” gelezen:

„tenzij de einduitspraak ter zake van overtreding is gewezen en in de einduitspraak”.

B. In het eerste lid, sub 2°., vervallen de woorden „of, in geval van overtreding”.

C. In het tweede lid wordt in plaats van „tenzij” gelezen:

„tenzij de einduitspraak terzake van overtreding is gewezen en”.